

τοῦ Ἀνθρώπου καὶ στὸ μούγκρισμα τοῦ τέρατος, ποῦ ἔξεχύνετο ἀγέρωχο καὶ ἀπειλητικὸ μέσα ἀπὸ τὰ λουριά καὶ τοὺς τροχούς.

Καὶ μιὰ μέρα ἡ Μηχανὴ ἄρπαξε τὸ σκλάβο της σὲ μιὰ γοργὴ στιγμή, τὸν ἔσυρε μέσα στὰ μύρια σιδερένια δόντια της, μέσον τῆς ἀπέραντη κι ἀχόρταστη σιδερένια κοιλιά της... καὶ τὸν ἐσύντριψεν.

‘Αλλὰ μέσα σ’ ἔνα σπασμὸ καὶ μ’ ἔνα βαρειὸ μούγκρισμα τὸ τέρας ἐτραντάχτηκε κι ἐσταμάτησεν.

Συντρίφτηκε κι αὐτή.

Τὸ θῦμα του, ποῦ δὲν μπόρεσε νὰ τοῦ φύγῃ, ποῦ ἦτο μικρὸ κι ἀδύνατο γιὰ νὰ τοῦ κρατήσῃ τὴν ὁργή, ἐνῷ ἐπέθαινεν, ἔξεδικεῖτο :

‘Ο Ἀνθρώπος μὲ τὸ θάνατό του ἔδωσε καὶ στὴ Μηχανὴ τὸ θάνατο.

‘Ο σκλάβος καὶ τὸ τέρας ἐσυντρίψθηκαν μαζί.

Μιὰ μάζα σαρκὸς ὁ ἔνας κι ἔνας ὅγκος σίδερο τὸ ἄλλο.

Ρώμη, Μάϊος 1908

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΣ

Τύπος καὶ ὑπόδειγμα ἀσκητικοῦ καλογήρου
διάγοντος ἐν προσευχῇ καὶ... ρηστείᾳ!